

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XXXX

Druga stranka u postupku: Sozialministeriumservice

Prethodna pitanja

1. Je li doplatka za skrb davanje za slučaj bolesti u smislu članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 ⁽¹⁾ ili eventualno neko drugo davanje iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004?
2. Ako je riječ o davanju za slučaj bolesti, je li doplatka za skrb novčano davanje u smislu članka 21. Uredbe (EZ) br. 883/2004?
3. Je li doplatka za skrb davanje za pružatelja skrbi ili za osobu kojoj je potrebna skrb?
4. Obuhvaća li stoga područje primjene Uredbe (EZ) br. 883/2004 situaciju u kojoj podnositelj zahtjeva za doplatka za skrb – talijanski državljanin, koji od 28. lipnja 2013. stalno boravi u Austriji, u saveznoj zemlji Gornja Austrija, koji je od 1. srpnja 2013. bez prekida zaposlen kod istog poslodavca u Austriji u istoj saveznoj zemlji, pri čemu ništa ne upućuje na to da podnositelj zahtjeva ima svojstvo pograničnog radnika – s poslodavcem za razdoblje koje je relevantno za ovaj postupak, odnosno od 1. svibnja 2022. do 13. lipnja 2022., dogovori dopust radi skrbi o ocu, talijanskom državljaninu koji stalno boravi u Italiji (Sassuolo), i traži doplatka za skrb od tuženog tijela?
5. Protivi li se članku 7. Uredbe (EZ) br. 883/2004 odnosno zabrani diskriminacije u njezinim raznim inačicama u pravu Unije (primjerice: članak 18. UFEU-a, članak 4. Uredbe (EZ) br. 883/2004 i slično) nacionalna odredba kojom se davanje doplatka za skrb uvjetuje time da osoba kojoj je potrebna skrb prima austrijsku naknadu za njegu od 3. stupnja naviše?
6. Protivi li se u činjeničnoj situaciji kao što je predmetna načelu djelotvornosti prava Unije odnosno zabrani diskriminacije iz prava Unije u njezinim raznim inačicama u pravu Unije (primjerice: članak 18. UFEU-a, članak 4. Uredbe (EZ) br. 883/2004 i slično) primjena nacionalne odredbe odnosno ustaljene nacionalne sudske prakse kojom se ne predviđa mogućnost da se „zahtjev za doplatka za skrb” prekvalificira u „zahtjev za dopust radi palijativne skrbi”, s obzirom na to da je nedvojbeno upotrijebljen obrazac „zahtjeva za doplatka za skrb”, a ne „zahtjeva za dopust radi palijativne skrbi”, i da je također nedvojbeno sklopljen dogovor s poslodavcem u kojem je riječ o „skrbi za članove uže obitelji”, a ne o „palijativnoj skrbi”, iako bi se na temelju relevantnih činjenica zbog smrti oca kojem je bila potrebna skrb koja je u međuvremenu nastupila isto tako ispunjavali uvjeti za doplatka za skrb s osnove dopusta radi palijativne skrbi samo da je s poslodavcem sklopljen drukčiji dogovor i da je nadležnom tijelu podnesen drugi zahtjev?
7. Protivi li se članku 4. Uredbe (EZ) br. 883/2004 ili nekoj drugoj odredbi prava Unije (primjerice, članku 7. Povelje o temeljnim pravima) nacionalna odredba (članak 21.c stavak 1. Bundespflegegeldgesetzes (Savezni zakon o doplatku za dugotrajnu njegu) (BPGG)) kojom se davanje doplatka za skrb uvjetuje time da osoba kojoj je potrebna skrb prima austrijsku naknadu za njegu od 3. stupnja naviše, dok se drugom nacionalnom odredbom (članak 21.c stavak 3. BPGG-a) prilikom primjene na iste činjenice ne određuje sličan uvjet za davanje?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160. i ispravak SL 2020., L 415, str. 88.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. ožujka 2023. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Sony Computer Entertainment Europe Ltd/Datel Design and Development Ltd, Datel Direct Ltd, JS

(Predmet C-159/23, Sony Computer Entertainment Europe)

(2023/C 223/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj i podnositelj revizije: Sony Computer Entertainment Europe Ltd.

Tuženik i druga stranka u revizijskom postupku: Datel Design and Development Ltd, Datel Direct Ltd, JS

Prethodna pitanja

1. Zadire li se u područje zaštite računalnog programa u skladu s člankom 1. stavcima 1. do 3. Direktive 2009/24/EZ ⁽¹⁾ ako se ne mijenja objektni ili izvorni kod računalnog programa ili njegove reprodukcije, nego drugi program koji se izvodi istodobno sa zaštićenim računalnim programom mijenja sadržaj varijabli koje je zaštićeni računalni program smjestio u radnu memoriju i koje koristi prilikom izvođenja programa?
2. Je li riječ o izmjeni u smislu članka 4. stavka 1. točke (b) Direktive 2009/24/EZ ako se ne mijenja objektni ili izvorni kod računalnog programa ili njegove reprodukcije, nego drugi program koji se izvodi istodobno sa zaštićenim računalnim programom mijenja sadržaj varijabli koje je zaštićeni računalni program smjestio u radnu memoriju i koje koristi prilikom izvođenja programa?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa (kodificirana verzija) (SL 2009., L 111, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 268.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2023. uputio Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Palma de Mallorca (Španjolska) – Eventmedia Soluciones SL/Air Europa Líneas Aéreas SAU

(Predmet C-173/23, Eventmedia Soluciones)

(2023/C 223/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Palma de Mallorca

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eventmedia Soluciones SL

Tuženik: Air Europa Líneas Aéreas SAU

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾ tumačiti na način da nacionalni sud koji odlučuje o tužbi kojom se zahtijeva naknada štete prouzročene kašnjenjem u prijevozu prtljage iz članka 19. Montrealske konvencije, mora po službenoj dužnosti provesti nadzor nad eventualnom nepoštenosti odredbe iz ugovora o prijevozu kojom se putniku ne dopušta prijenos njegovih prava ako je tužbu podnio preuzimatelj, koji, za razliku od prenositelja, nema svojstvo potrošača ni korisnika?
2. U slučaju da treba provesti nadzor po službenoj dužnosti, može li se zanemariti obveza informiranja potrošača i utvrđivanja toga poziva li se na nepoštenost odredbe ili se slaže s njome s obzirom na konačan čin prijenosa njegove tražbine koji se protivi eventualno nepoštenoj odredbi, u skladu s kojom prijenos tražbine nije dopušten?

⁽¹⁾ SL 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)